

Κανταντινουπόλιται.

Μετὰ δὲ ὁμοίως, ὅπλοις ἐκ τῶν με-
σημβρινῶν διαβαίνοντας τὸν Ιερον, καν-
τινιπόλιτας ὀρῶμεν, δι' αἰτίαν τοιαύ-
την. **Μοῖρα σκυδῶν** τὰ δεξιὰ παρίερια
ἐπάραττε, φῆσιν δὲ Ζώσιμος, ὅπερ δὲ Ονά-
λης εὐθόμενος, δύναμιν ἐκπέμψας, ἦνά-
γκασε τὰ ὅπλα παραδῦναι, καὶ διένειμεν
αὐτὴν ταῖς παριερίαις πόλεσιν. Ουτοι δὲ
ἦσαν, ὃς δὲ τῶν σκυδῶν ἡγεμὼν τῷ σρατη-
γῷ Προκοπίῳ συμμάχες ἐπεπόμφει. δὲ δὲ
βασιλεὺς Ονάλης ὡς αἰχμαλώτοις ἔχρητο.
Απαιτῶντι δὲ τὸν τάχτης τῷ σκύδῃ, δὲ βασιλεὺς
ἀποδῦναι ἀπαναίνεται· καὶ τῶν σκυδῶν
ἐπὶ τάχτῃ ἀγανακτήνεται, καὶ συνειλεγμέ-
νων, ἐπὶ τῷ λαβεῖν δίκην δι' ἐπιδρομῆς βι-
λομένων, σὺν ταχύτητι πάσῃ καὶ αὐτὸς,
τὸ μὲν σρατόπεδον τῇ ὄχθῃ τῷ Ιερῷ παρέ-
τεινε, αὐτὸς δὲ ἐν Μαρκιανιπόλει (ἢ μέ-
γις τῶν ἐν Θράκῃ πόλεών ἐσι) διατρίβων,
ἀσκήσεως πολεμικῆς καὶ τῷ τὸν σρατὸν
ἄφενονα ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπεμελεῖτο.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥΝΙΟΥ ΦΙΛΟΦΟΡΤΣΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΔΙΚΑΙΟΤΗΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

**Πλήνει τοίνυν ὄλημάδων διὰ τὴν Πόντον τὴν
ερατιωτική σίτησις ἐξ τὰς τῆς Ιερού ἐκβολὰς
ἐκομίζετο, καὶ ντεῦθεν ποταμίοις πλοίοις
ταῖς ἐπικειμέναις τῷ ποταμῷ πόλεσιν ἐν-
πετίδετο. Αἱρέται δὲ φανέντι, ἀπάρας ὁ
βασιλεὺς ἐκ τῆς Μαρκιανοπόλεως ἐξ τὰ πα-
ριστρα ἔρχεται, καὶ μετὰ τῶν φυλασσόντων
τὸν ποταμὸν ερατιωτῶν, διαβαίνει τῇτον,
καὶ ἐν τῇ πολεμίᾳ παραγίνεται. Τῶν δὲ
εἴηναι πρὸς μάχην ἐκ παρατάξεως ἢ Ναῦρη-
σάντων, ἐγκεκρυμένων δὲ τοῖς ἑλεσι καὶ
ἐκ τότων λαδραίως ποιάντων ἐπιδρομὰς,
ὁ Ονάλης, τοῖς μὲν ερατώτας μένειν κατὰ
χώραν ἐπέταξεν, ὅσον δὲ ἦν οἰκετικὸν, καὶ
ὅσον τὴν τῆς ἀποσκευῆς φυλακὴν ἐπιτέτρα-
πτο, τότων τῷ βαρβάρῳ πεπαλίν φέροντι,
ὅητὸν χρυσίον δώσειν ὑπέσχετο. (Νὴ τὴν
ἀλήθειαν, ή ὑπόσχεσις πάντη βάρβαρος·
πολλῶν γὰρ ὅτως ἀνών καμητῶν ὀφελίων
κεφαλαὶ ἦνέχθησαν τῷ Οὐάλεντι. Ειδο-
μεν καὶ παρόμοια ἐν τοῖς ἡμετέροις φιλο-
σοφικοῖς χρόνοις). Ενδὺς δὲν ἄπαντες ἐξ
τὰς ὕλας καὶ τὰ ἔλη ἐσδυόμενοι, καὶ τὰς**

προσπίπτοντας κατασφάγγοντες, καὶ τὰς
κεφαλὰς τῷ Ονάλεντι προσκομίζοντες, τὸ
χρυσίον ἐλάμβανον. Απολλυμένων δὲ πολ-
λῶν ὅτως, οἱ λοιποὶ τῷ βασιλέως περὶ εἰρή-
νης ἐδέουντο. Τῷ δὲ μὴ παραιτευμένῳ τὴν
δέησιν, εἰρήνη γίνεται, καὶ ἦν οἱ σκύδαι
μηδέποτε ὁμολογεῖν ἡναγκάσθησαν, μηδὲ
τοῖς ὄριοις τῆς τῶν κωνδαντινοπόλεων γῆς
ἐπιβήσεδαι, ἀπέρ ἔμενον ὡς καὶ πρότερον.

Οἱ σποράδην ἐν Ρεμβνίᾳ καὶ ἀνεπίσκο-
ποι χρισιανοὶ τὰς ἐν κωνδαντινοπόλει ὁμο-
πίες ὥκ ἐλάνθανον, καὶ ψηφίζεται παρ’
αὐτῶν Γορδίας ἐπίσκοπος. Οὗτος ἦν ὁ
περίφημος Οὐλφίλας, ἐξ αἰχμαλώτων γότ-
ῶν χρισιανῶν τὴν Ασίαν κατοικέντων, ὃς
περὶ τὸ μέσον τῆς τετάρτης ἑκατονταετη-
ριδος (355) ἐπίσκοπος γότῶν ἐν Κωνδαν-
τινοπόλει χειροτονεῖται, καὶ ἐς τὰ ἐντὸς
τῷ Ιερῷ ἔρχεται, τὰς γότῶν ἐς τὸ τῷ Χρι-
σῷ δύγμα ἐπιειρέψων. Εν μὲν τῷ τῶν
Δυρίγγων χώρᾳ, ἐν τῷ Ρεμβνικῷ ἀγρῷ,
ὅπερ βασιλεὺς (ὑποβασιλεὺς) τῶν γότῶν
Φριγιγέρης ἦν, κατὰ σκοπὸν ὀπέβαινε τῷ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΦΟΙΔΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Οὐλφίλα τὸ ἐγχείρημα· ἐν δὲ τῇ τῶν βικτοφάλων, ὅπερ βασιλεὺς ἦν τῶν γότων Αδαναρίχ, ὃς καὶ ἀρχιβασιλεὺς ἦν τῶν δυσμογότων, εἰσαγομένη ἡ χριστιανικὴ θρησκεία, μυρία εὑρισκε τὰ ἔμπόδια. Τέλος Αδαναρίχ, ὃς καὶ Φριγιγέρωντες ὑποκείμενος ἦν, ἀνακηρύγγεται τῇ νέᾳ πίστει πολέμιος· ἀνθρώπῳ γὰρ ἀρεοφρονῦντι ὅλως, θρησκεία εἰρήνην καὶ φιλανθρωπίαν πνέεσα, ἀπήρεσκε· καὶ δέος ἦν αὐτῷ, μὴ οἱ γότων χριστιανοὶ γενόμενοι, κακοὶ σρατιῶται γένουντο. Λυσσᾶ τούννυν κατὰ τῆς θρησκείας, καὶ τὸ τῆς Ρεμανίας ἔδαφος, μάλιστα δε τῆς Μολδόβης, μαρτύρων βρέχεται αἷμασι. Τηνικαῦτα τὸ διὰ Χριστὸν ὑπομένει μαρτύριον καὶ ὁ μεγαλομάρτυς Νικήτας, ἐξ ἐπισήμων γότων ἡ ὁδομάνων καταγόμενος, ἐς τὴν μνήμην ἐορτάζει ἡ ἐκκλησία κατὰ τὴν δεκάτην πέμπτην τῷ σεπτεμβρίᾳ μηνός. Οιει, φίλε, καὶ ἐκκλησίαν εὑρήσειν ἐν Ρεμανίᾳ κτισθεῖσαν ἐπ' ὄνόματι Νικήτα τῷ μεγαλομάρτυρος, ἐν Μολδόβῃ μάλιστα, ὅπερ, ὡς δοκεῖ, ὁ ἄγιος Νικήτας τὸ διὰ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΡΙΝΤΗΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΦΙΛΟΦΟΦΙΑΣ

χρισὸν ὑπέξη μαρτύριον; Μάτην ἤτιςεις·
ἱδαμᾶς εὑρήσεις. Πάντως δὲ μεγαλομάρτυς
Νικίτας πρὸ τῆς ὑποεροφῆς τῷ Οὐλφίᾳ
ἐκ τῆς Κωνσαντινούπολεως, ἦ καὶ τῆς στρε-
βείας, ἐμαρτύρησεν.

Ιδὼ περὶ τῶν τι φῆσιν ὁ Σωζόμενος,
πλῆθος τῶν ὑπὸ Φριτιγέρουη διὰ Χρισὸν
μαρτυρῶντες ἀνηρέθησαν (ἢ πρὶν, ἢ καὶ
Φριτιγέρουην χρισιανὸν γενέσθαι, ἢ καὶ
γενομένῳ μὲν, Αθαναρίχῳ δὲ τῷ ἀρχιβασι-
λέως τῶν δυσμογότων κελεύοντος). ὁ γὰρ
Αθαναρίχῳ ἀγανακτῶν, ὡς τῆς πατρῷας
δρησκείας καινοτομεμένης, πολλὰς πολ-
λαῖς τιμωρίαις ὑπέβαλε· τὰς δὲ, μηδὲ λόγε
μεταδιδόντες, ἀνεῖλε. Λέγεται δὲ ὡς καὶ ξόα-
νον ἐφ' ἀρμαμάξης ἐζώς, καὶ καδ' ἐκάξην
σκηνὴν τῶν χρισιανίζειν παταγγελλομένων
περιαγόμενον, ἐκέλευνον τότε προσκυνεῖν
καὶ θύειν οἱ περιάγοντες· τῶν δὲ παραι-
τημένων, σὺν αὐτοῖς ἀνθρώποις τὰς σκηνὰς
ἐνεπίμπρων. Ταῦτα ποτὲ ἐν τῷ Ρεμβνικῷ
ἀγρῷ καὶ ἐν Μολδόβῃ ἐγένετο.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΚΗΣ ΚΟΙΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Ο Ουλφίλας, φησὶν ὁ αὐτὸς Σωζόμενος,
τὰ μὲν πρῶτα ὅδὲν διεφέρετο πρὸς τὴν κα-
θόλε ἐκκλησίαν· ὃς δὲ ἐς Κωνσταντίνοπόλιν
ἀφίκετο, λέγεται, διαλεχθέντων αὐτῷ περὶ
τῷ δόγματος τῶν προεξώτων τῆς ἀρειανῆς
αἱρέσεως, καὶ τὴν πρεσβείαν αὐτῷ συμπρά-
ξειν πρὸς βασιλέα ὑπισχυθεῖσαν, εἰ ὅμοιος
αὐτοῖς δοξάσοι, βιασθεὶς ὑπὸ τῆς χρείας,
ἢ καὶ ἀληθῶς νομίσας ἄμεινον θέτω περὶ
τεοῦ φρονεῖν, τοῖς Λοείσι ποιηνωνῆσαι καὶ
αὐτὸς, καὶ πᾶν τὸ φῦλον ἀποτεμεῖν τῆς
καθόλε ἐκκλησίας.

Η δὲ πρεσβεία αὕτη, ἡς Ουλφίλας
ἐκῆρξεν, ἐπὶ Οὐάλεντος ἐγένετο, τῷ Φρι-
τιγέρνῳ συμμαχῆσαι οἱ αὐτὸν κατὰ Αδα-
ναρίχ ζητῶντος. Ομὲν Σωζόμενος πέραν
τῷ Ιερῷ ἐν τῇ νῦν Βρογαρίᾳ τὴν εάσιν τοῖς
γότνοις συμβῆναι λέγει. Σωκράτης δὲ ἐν
ἀριστερᾷ, ὃ καὶ πιθανότερον· καὶ ἐστομένως
πρὸ τῆς ἐσβολῆς τῶν ὕννων. Η Φριτιγέρ-
νῳ, φησὶν ὁ Σωκράτης, καὶ Αδαναρίχ
εάσις ἐν ἀριστερᾷ τῷ Ιερῷ συνέβη· καὶ ὁ
Φριτιγέρνης βοηθόμενος ὑπὸ τῷ Οὐάλεντος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑΣ ΘΥΓΑΤΡΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΟΥ ΤΗΣ ΘΥΓΑΤΡΙΟΥ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑΣ ΘΥΓΑΤΡΙΟΥ

ἐνίκησε τὸν Αδαναρίχ, καὶ τὴν δρησκείαν
τῇ εὐεργέτῃ ἀσπάζεται, καὶ τὰς ὑπὸ αὐτὸν
τὸ αὐτὸν ποιεῖν προτρέπεται· κἀντεῦθεν
τὰ πλεῖστα φῦλα τῶν γότων τὸ τέλος
δόγμα ἐδέξαντο.

Οτι δὲ ὁ Οὐλφίλας ἐ μόνον θυρίγγες,
ἄλλα καὶ βικτοφάλες (ἐ μόνον τὰς πατοίκες
τῆς Τζάρας διβανέσκας, ἄλλα καὶ τῆς
Μολδόβης) ἐπιερέψαι πειρᾶται, ὁ αὐτὸς
Σωκράτης φησί. Επειδὴ Οὐλφίλας ἐ μό-
νον τὰς ὑπὸ Φριτιγέρνην, ἄλλα καὶ τὰς
ὑπὸ Αδαναρίχ γότων τὸν χρισιανισμὸν
ἔκειδίδασκεν, ὁ Αδαναρίχ, ὡς πάραχαρα-
τομένης τῆς πατρώας δρησκείας, πολλὰς
τῶν χρισιανιζόντων τιμωρίας ὑπέβαλλεν,
ῶς γενέσθαι μάρτυρας τηνικαῦτα βαρβά-
ρες ἀρειανίζοντας. Άλλ' Αρειος μὲν
οἱ δὲ βάρβαροι, ἀπλότητι τὸν χρισιανι-
σμὸν δεξάμενοι, ὑπὲρ τῆς ἐς Χριστὸν πίσεως,
τῆς ἐνταῦθα ζωῆς πατεφρόνησαν.

Ἐπιερέψων ἀρειόφρων ὁ Οὐλφίλας ἐς
τὰς θυρίγγες, ἃς πρότερον ἐς τὸ καθολικὸν
ήγησε δόγμα, μετασαλεῦσαν αὐτὸς ἐκ

τέτοιος ὡκεανός, ἢ μήν εἰδός ἀκίνδυνον φέτος.
Οὐδενὶ καὶ πτίσμα μὲν τὸν Χριστὸν ἀποφῆναι
ἀπέσχετο, οὐδὲ τὸν ἐπόλιμησε· δευτέραν δέ
τινα θεύτητα ἄκτιςον, παρὰ δεῦτε πεμφθεῖ-
σαν τῷ κόσμῳ, εἰσήγαγε, καὶ μέτως ἐκάτερα
τὰ μέρη καὶ Αρειανὸν καὶ γότθως ἐπολιτεύ-
σατο. Εἰ δὲ ὁ Οὐλφίλας φρονῶν τὰ τῆς
καθόλεως ἐκκλησίας ἀπέδανεν, ὡς ἄλλοι λέ-
γοσι καὶ θέλεσιν, ἵσως ἔπειτα μετὰ τῶν
γύτθων περαιωθεὶς τὸν Ιερον, καὶ ἐν τῇ
τῶν κωνζαντινοπολιτῶν γῆς καταβαθεὶς, καὶ
τῷ Ονάλεντος ἥδη μὴ ὑπάρχοντος, ἀποδ-
ρίψας, ὁ πολιτευόμενος ἐδέδεκτο φρόνημα,
ἐς τὴν καθολικὴν καὶ δραδύδοξον ἐκκλησίαν
ἔπειρεψεν. Άλλὰ τὸ τῷ Αρείῳ δόγμα ἐκεῖ-
θεν ἐξελθόν, πᾶσι σχεδὸν τοῖς γερμανικοῖς
διενόση ἔδινεσι.

Πρῶτος ὁ Οὐλφίλας τὸ εὐαγγέλιον ἐς
τὴν γοτθικὴν μετέφρασε γλῶσσαν, ἥπερ ἡ
παλαιὰ τῶν νῦν δαῦτῶν τυγχάνει, καὶ
πλησιάζει μᾶλλον τῇ τῶν σβένσιων νῦν
διαλέκτῳ ἥ ἐπέρα τινὶ τῶν δαῦτικῶν δια-
λέκτων. Τεκμήριον καὶ τόπο τὸν ἐναργὲς τῷ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΖΑΡΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΤΟΜΕΑΣ ΝΕΑΓΕΛΛΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑΣ

τὰς γότνιες ἐκεῖδεν, ἐκ τῆς Σκανδιναβίας
ἐκραγῆναι ἐς τὰ ημέτερα. Μετέφρασεν
ἔτι καὶ μέρος τῆς παλαιᾶς διαδήκης· ἀλλὰ
δεδιὼς μὴ τὸ ἀρεόφρον καὶ φιλόμαχον τῷ
ποιμνίῳ ἔτι μᾶλλον ἐξάπτοιτο, τῆς τῶν
βασιλικῶν ἀπέσχετο μεταφράσεως. Γράμ-
μασι δὲ, ἐξαιρεμένων δύο ἡ τριῶν ἐς ἀπό-
δοσιν ἄλλοτρίων παντάπασι φωνῶν, ἐλλη-
νικοῖς ἔχοήσατο, ἀπερ πολλῷ υἱερον οἱ ἐν
Ισπανίᾳ δυσμογότνοι, τὸ τῶν λατίνων
δόγμα δεξάμενοι, παταλιπόντες, τὰ λατι-
νικὰ ἀντισήγαγον. Σώζεται ἔτι καὶ νῦν τὸ
τῷ *Οὐλφίλα* εὐαγγέλιον, καὶ συνιᾶσι τάτε
οἱ σοφοὶ Δάῦτζοι.

Ον μόνον δὲ τὴν χριστιανικὴν θρησκεύ-
αν, ἀλλὰ καὶ γράμματα εἰσαγαγεῖν τοῖς
γότνοις ὁ Οὐλφίλας βελόμενος, πολλῇ
ἀπίγντα τῇ δυσχερείᾳ. Απειρέφοντο οἱ
γότνοι καὶ τὰ γράμματα, ώς ἐκδηλώνοντα
τὰς ἀνθρώπις καὶ ἀνεπιτηδείες ἀποκαδι-
εῖντα ἐς πόλεμον. Οις, κατὰ τὸν Προ-
κόπιον, τὸ ἀπὸ σκύτες ἐπιγένοιτο δέος,
ὅτι ὅμηροτε ξίφες ἢ δορατίς ὑπερφρονεῖν

άξιώσειαν, ἔλεγον οἱ γότδοι Αμαλασένδρα
τῆς Δηγατρὶ τὸ Θεοδορίκη βασιλέως, γράμ-
μασι καὶ ἡδεσὶ ρωμαικοῖς σταύδενδῖναι
τὸν υἱὸν αὐτῆς καὶ διάδοχον βαλομένη.
Σχρατηγὸς δέ τις γότδος, ὃτε οἱ γότδοι
ἥγον καὶ ἔρερον τὰς νήσους, καὶ τὴν ἥπει-
ρον τῆς ταλαινῆς Ελλάδος, καὶ λεηλατή-
σαντες τὰς Λαθίρας, καὶ τὰ βιβλία ἐς σω-
ρὸν ἐν ἀγορᾷ συναθροίσαντες, ἔργον καὶ
παρανάλωμα Ἡφαίσε ποιῆσαι ἐβάλοντο,
ἀγαδῆ τύχη παραπλήσιόντι φρονῶν, ἔσωσε
τὰ βιβλία. Συνρατιῶται εἴτε, ἔνσατε τοῖς
Ἐλλησι τὰ βιβλία· ταῦτα γὰρ αὐτοὶ ἔχοντες,
ἀμελεῖσιν ὅπλων· εἰ δὲ ἐμπρήσετε ταῦτα,
ἀνάγκη αὐτοῖς ερηθεῖσι τάτων, καὶ μηδὲν
ἀσχόλημα ἔχεσθαι, ἐπὶ τὰ ὅπλα τραπέσθαι,
καὶ μεταμεληθήσεσθε πάντως πρᾶγμα
ἀσύμφορον καὶ ἐπιβλαβὲς τοῖς γότδοις ποι-
ήσαντες. Γιήσιος δέ τος προστάτωρ τῶν νῦν
δαῦτζων τῷ δόντι ἐτύγχανεν. Εἰδε καὶ ὁ
Αμρὼς ὁ παντργος ποιητῆς καὶ σρατηγὸς
Ἄραψι τοιάτῳ τινὶ ἔχρησατο σοφίσματι·
ἵσωδησάν γὰρ ἂν ἡμῖν εἴπερ, πολλαὶ μν-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ
ΤΟΜΕΑΣ Ι
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΑΝΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΖΕΥΣ

ριάδες βιβλίων, ἀπέρ ύπὸ τῶν θρησκομα-
νῶν κατεμπρήσθη ἀράβων, τῶν μηδὲν
ἄλλο ἀνεχομένων βιβλίον ἢ τὸ ποράνιον.
Ἵτῳ καὶ αὐτὸς ὁ Αμρᾶς ὁ χωλαινεῖν τῷ δό-
γματι υποτευθμένος, ἀσεβὴς καὶ ἄδεος
ἀκῆσαι ύπὸ τῶν θερμῶν καὶ ύπερθέρμων
μισολιμάνων, ἀπέφευγε.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΒΟΥΛΟΥ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΣΩΣΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Κεφάλαιον γ'.

ΤΥΡΚΟΙ.

Ο ννν ο ν.

Τὸ μὲν ἐν κράτος τῶν γότθων, διὰ τὰς
ληξρεπιδρομὰς καὶ ἐπιδέσεις, μέγα ἦν καὶ
φοβερὸν τοῖς κωνδαντινοπολίταις· ἀλλὰ
γὰρ αὐτίκα ἔτερον ἐδνος μεῖζον καὶ φοβε-
ρώτερον, καὶ πολὺ ἀγριώτερον τῶν γότ-
θων, καὶ γότθοις αὐτοῖς καὶ τοῖς κωνδαν-
τινοπολίταις ἐπέπεσε, καὶ ἐντὸς ὅλης, τὴν
μεγάλην ἀρχὴν τῶν Γότθων ἀρδην ἀνέτρε-

ψε, καὶ ἐν τοῖς ἑῷοις τῷ Ιερῷ ἐξηφάνισεν.
Οἱ δὲννοι, ἡ χῶνοι, κατὰ τὸν Πτολεμαῖον,
χειμάρρος δίκην λαύρως καὶ ἀνυποσάτως
ἐκ τῶν ἑῷων καταδέηγνύμενοι, καὶ πᾶν τὸ
ὑπαντώμενον ἐπισύροντες, καὶ ἀλλὰς ἡτ-
τηδέντας συερατεύειν, μᾶλλον δὲ συλλη-
γεύειν ἀναγκάσαντες, ἐπέπεσον πρῶτον
τοῖς ἑωγότνοις, ταῖς ἐπιδρομαῖς καὶ λεη-
λασίαις ἴκανῶς, ὡς πρὸς τὰς δύννεις, ἐξα-
σθενήσασιν. Ερμαναρίχ βασιλεὺς τῶν ἑω-
γότνων ἀνδίσασθαι ἀπειρηώς, καὶ τὰ
τῷ ἔδυνεις ἀναλαβεῖν καὶ ἀνατῆσαι στοτὲ
ἀπογνάτες, ἐς ἀπόνοιαν ἥλιδε, καὶ ἐαυτὸν
διεχρήσατο· καὶ τὰ δυνυχῆ τῷ οἴκῳ καὶ τῆς
ἀρχῆς αὐτῷ λείψανα, ἐς δυσμὰς τῆς Πόλ-
ισης (Λεχίας) διεσώθησαν. Αθαναρίχ δὲ
τὸν ἐπικείμενόν οἱ μέγαν κίνδυνον δρῶν,
ἀποτρέψαι τότον καὶ ἀπώσασθαι τὴν λισ-
σορμὴν τῶν δύννων, ἐπειρᾶτο ἐς δύναμιν
ἄλλο· ἔτε τὸ παρατύριον, ἔτε μὴν τὸ τυ-
ρροπράτιον χῶμα, τὰ ἐπὶ τῷ δυσείσβολον
εἶναι τὴν χώραν χωδέντα, ὠφέλησαν· οἱ
γὰρ δὲννοι, δίκην χειμάρρος καλυομένοι καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΟΥ
ΤΟΜΕΑΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΡΗΣΚΕΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΡΑΒΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΡΗΣΚΕΙΟΥ

ἐπαιρομένω καὶ ἀναζρέφοντος, ἐκ τῶν
ὑπερκειμένων τῷ Χοτὶν τῷ ποταμῷ μερῶν,
ὑπερεκχυθέντες ἐξεπλημμύρησαν, καὶ σᾶ-
σαν τὴν ἐώαν *Rumunian* κατέκλυσαν. Τη-
νικὰ *Aδαναρίχ* ἐς Αρδὲλ διασώζεται, καὶ
οἱ δυσμογότεροι ὅπλοις ἀντιεῖναι ἀπελ-
πισθέντες, φυγῇ τὴν σωτηρίαν ἀνεξήγενον,
καὶ τὸν Ιερον ἐπιτρεψάντων σφίσι τῶν
κωνζαντιναπολιτῶν, ἀγεληδὸν ἐπεραιώντο.
Οι γότδοι, φῆσι τις τῶν πάλαι ιεροικῶν,
τοσσοὶ ἦσαν τὸν Ιερον διαβαίνοντες, καὶ
ἐς τὴν τῶν κωνζαντιναπολιτῶν γῆν ἀποβαί-
νοντες, ὅσοι καὶ οἱ ἀναφυσώμενοι σπιν-
δῆρες τῆς Αιτνῆς ἐκραγείσης αἰφνηδίως με-
γάλην ἔκρηξιν. Περαιωθέντες δὲ ἐς τὰ πέ-
ραν τῷ Ιερῷ, τὰς ὕπνους φεύγοντες, κάν-
τοις φυξίμοις τόποις κατασκηνώσαντες,
αὐτίκα τοῖς κωνζαντιναπολίταις τυραννι-
ώτερον ἥ δολιώτερον προσενεχθεῖσιν, ἐξε-
πολεμώδησαν. Ακόσωμεν καὶ ὡς περὶ τό-
τον τῶν ὕπνων λέγει δ *Zόσιμος*.

Φῦλόν τι βάρβαρον τοῖς ὑπὲρ τὸν Ιερον
σκυδικοῖς ἐπανέση, πρότερον μὲν ὡκέγνω-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΠΟΛΙΟΡΚΗΣ ΚΑΙ ΛΟΥΤΡΩΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΑΣ ΕΠΙΧΟΙΡΙΟΥ ΛΟΥΤΡΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΝΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

σμένον, τότε δὲ ἐξαίφνης ὥνταφανέν.
Ουνναὶ δὲ τάταις ἐκάλιψν, εἴτε βασιλείες αὐτὰς ὄνομάζειν προσήκει σκύδας, εἴτε δὲ
Ηρόδοτός φησι παροικεῖν τὸν Ιερον σιμάς ἀσθενέας ἀνδρώπτες, εἴτε ἐκ τῆς Ασίας ἐς τὴν Ευρώπην διέβησαν· καὶ τῦτο γὰρ εὑρον ιερημένον, ὃς ἐκ τῆς τῆς Τανάϊδος καταφερομένης Ἰλύος, ὁ πιμμέριος ἀπογαωθεῖς βόσπορος, ἐνέδωκεν αὐτοῖς ἐκ τῆς Ασίας πεζῇ ἐπὶ τὴν Ευρώπην διαβῆναι.
Αλλὰ καὶ ὁ Ζάσιμος ἐνταῦθα, ἀκέσσας μὲν ἐξ Ασίας τὰς ἔνναὶ δὲ τὴν Ευρώπην διαβῆναι, μὴ εἰδὼς δὲ τίνι τρόπῳ ὡς μόνος πόρος ἐξ Ασίας ἐς Ευρώπην τῆς τῶν Κανκασίων ισθμὸν τυγχάνοντος, τῆς Ωκεανὸν τάχα μέχρι Περσίας ἐξ ἀρκτών καθίκοντος, ὃς ὁ γεωγράφος φησὶν, ἐνέδωκεν ἐξ ἀμαδείας λογοποιοῖς ἀνδρώποις, πάντη ἀπίδανα καὶ φυσικῶς ἀδύνατα διὰ ἀμάδειαν πλάττεσι, διάβασιν ἐπινοῦσιν ὅτῳ τοῖς ἔννοις, δτι, λέγω, ὁ πιμμερικὸς ἀπεγαώδης Βόσπορος. Θελήσας δὲ καὶ περὶ τῶν ἔννων εἰπεῖν τι, δείκνυσιν ἔαυτὴν τῆς σκυδιᾶς

ισορίας μεγάλην ἀμάθειαν. Ορᾶς ἀναγνῶσα δύσων ἀτόπων ἐξηγήσεων η ἴσχυρογνωμοσύνη καὶ τὸ μέγα ἀξίωμα τῆς Στράβωνος ἐγένετο αἴτιον! μᾶλλον δὲ, δύσον εὐκαταφρόνητοι, δύσοι ἐκ τῶν βιβλίων μόνον, ἀλλ' ~~οὐ καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων μανδάνειν τὰ πράγματα βέλονται;~~ ~~ἴσως καὶ δὴν φαλάγγων διωμαϊκῶν ἐδέησεν ἐς ἀπόδειξιν, διετὸ σχίσμα τῆς Ἰερος τὸ ἐς τὸν μυχὸν τῆς ἀδριατικῆς ἐκχυνόμενον, ὃ περ ὁ Αριστοτέλης ἐς ἱχθυντακῶν φαινομένων ἐξήγησιν ἔχοήσατο, ὃδέποτε ὑπάρξειεν. Ως ἴσχυρόν ἐσι πρόληψις, ὡς δὲ δυσχερεῖς τὸ ταύτης ἀπαλλαγῆραι.~~

Διαβάντες δὲ οἱ θνοι σὺν τοῖς ἄπποις καὶ γυναιξὶ καὶ τέκνοις καὶ οἷς ἐπεφέρουντο, τοῖς ἐν ἀρισερῷ τῆς Ἰερος ἐστήσαν σκύδαις, οἵπερ τὸν θννικὸν ὑπενεγκεῖν ὥκ ἐδύναντο πόλεμον· εἰ γὰρ καὶ ἐκ παρατάξεως θτοι οἱ ἐφ' ἄππων (1) καὶ διαιτώμενοι καὶ να-

(1) Καὶ Αττίλας ἔπειτα πάρα τῷ Ονεγίσῳ τῷ λευθρογῷ ἐσιαθεὶς, μένων ἐφ' ἄππο, τῶν οἰκετῶν ὑπὲρ κεφα-

Θεύδοντες, μάχεσθαι ὡκ ηδύναντο, ἀλλὰ ταῖς περιελάσεσι καὶ ταῖς ἐκδρομαῖς καὶ ταῖς εὐκαιροῖς ἀναχωρήσεσιν, ἐκ τῶν ὑππων κατατοξένοντες, ἀπειρον τῶν σκυδῶν εἰργάζοντο φύνον. Τότε συνεχῶς ποιῶντες, ἐς τότο τὸ σκυδικὸν περιέξησαν τύχης, ὡς εἰ αὐτὸς ὑποχωρῆσαι τότοις πᾶντα, καὶ αὐτὸς φεύγοντας περαιωδῆναι τὸν Ἰερον, χεῖρας ἀνατείνοντας καὶ ἵκετένοντας δεχθῆναι παρὰ βασιλέως, ὑπισχυθμένοις πληρώσειν ἔργον αὐτῷ συμμάχων πισῶν καὶ βεβαιῶν. Ο δὲ Ονάλης δέχεσθαι τότες ἐπέτρεψε, πρότερον ἀποδεμένοις τὰ δόπλα. Άλλὰ τῶν ταξιαρχῶν, καὶ δοσοι τῶν δρατιωτῶν ἀρχηγοὶ ἦσαν, διαβάντων τὸν ποταμὸν, ἐφ' ὃ, δύκλων δίχα, τὰς βαρβάροις ἐπὶ τὰ διωμαίων ὅρια παρατέμψαι, καὶ μηδὲν ἔτερον ποιησάντων, ἀλλ' ἡ ἐπιλογὴν γυναικῶν εὑπροσώπων, καὶ παιδῶν ὄραιών εἰς αἰσχρότητα, θήραν, (ὅρᾳς ἀναγνῶσα;), καὶ οἰκετῶν ἡ γεωργῶν κτῆσιν, οἵτινες βασαζόντων τὴν τράπεζαν, εἰσιάτο ἔφιππος, ὁ ἐν Ευρώπῃ μεῖζον πάντων δυνάμενος.

μάνοις προσέσχον, παντὸς ἐπέρει ποιω-
φελῆς ὑπερορῶντες, Ἑλαδον οἱ βάρβαροι οἱ
πλείσ μετὰ τῶν δύπλων περαιωθέντες, καὶ
ἄμα τῆς γῆς ἐπιβάντες, ὅτε ἴκεσιν, ὅτε
ὅρκων ἐμνήσθησαν· ἀλλ ἡ Θράκη τε ἄπα-
σα καὶ ἡ Παιονία (1) καὶ ἡ Μακεδονία καὶ
ἡ Θεσσαλία ἐπληρώντο βαρβάρων, τὰ προ-
σπεσόντα ληξιμένων. Ιδὼ τι φησι καὶ
Ευνάπιος περὶ τῶν διαβάντων γότθων τὸν
Ισρον.

Οἱ σκύδαι ἔτοι τὴν γῆν, ἃς ἦν πατέ-
φυγον, κακῶν ἀνεῳδηγήτων ἐνέστησαν·
παιδες γὰρ αὐτῶν καὶ τὸ οἰκετικὸν πρός
τε τὴν εὐκρασίαν τῶν ἀέρων ἀνέδραμον,
καὶ σαρὰ τὴν ἡλικίαν ἥβησαν, καὶ πολὺ
τὸ ἐπιφυόμενον ἦν πολέμιον γένος. Οἱ μὲν
ἔνταλαιοὶ μῆδοι λέγεσι περὶ τὴν Βοιω-
τίαν καὶ Κολχίδα, δρακόντων ὁδόντων κα-
τασπαρέντων, ὄπλοις ἄμα τῷ σπύρῳ τὰς
ἄνδρας ἀναπάλλεσθαι· ὁ δὲ καδὸς ἡμᾶς
χρόνος καὶ τὸν μῆδον τούτον ἐς φῶς ἄμα

(1) Τῷ Θράκῃ ἐννοεῖται καὶ ἡ βαργαρία. Τῷ Παιο-
νίᾳ καὶ ἡ Σερβία.

καὶ ἔργον συνήγαγε, καὶ ὀφελῆναι κατηνάγ-
κασεν· ὃ γὰρ ἐφέδασαν ἐς τὴν τῶν δωμαί-
ων ἐπικράτειαν οἱ παιδες, ὥσπερ ὁδόντες
διασπαρέντες, καὶ σᾶντα ἦν μεγάλην
καὶ μανίας καὶ φόνων, ἀνελθόντων ἐς ἡλι-
κιαν μάχημον παρὰ τὸν χρόνον. Ταῦτα
φησὶν ὁ Εὐνάπτιος, τὸ δὲ ἄληθὲς ὅτιος
ἔχει. Κακῶς περὶ αὐτὸς προσενεχθέντες
καὶ πολιτευθέντες οἱ διερθαρμένοι κων-
ταντινεπολῖται, προνοίας καὶ φρονήσεως,
καθόλε, περὶ τὰ πολιτικὰ καὶ τὴν λοιπὴν
οἰκονομίαν τῷ βίῳ ἐξερημένοι, ἀντὶ ξένων
εὐγνωμόνων, ἔχθροῖς πολέμα φρονεσσιν
ἐνέτυχον, καὶ ἀρξαντες ἀδικίας, ἀνθρώ-
πος, ἀπλός μὲν καὶ ἀγροίκος, ἀρεομανεῖς
δὲ ἐκτόπως καὶ ἐλενθέρως, πλεῖσα καθ'
ἔαντῶν ἐξηγρίανται.

Τι δὲ οἱ ἡμέτεροι διδύμοι τηνικαῦτα
ἐποίησαν; Διέβησαν καὶ ὅτοι τὸν Ιερον
καὶ ἐς τὴν κωνταντινεπολιτῶν γῆν διεσώ-
θησαν; Ισως τινὲς, πολλοεσημόριόν τι πάν-
τως συμπάντων, οἱ πολλοὶ δὲ καὶ σχεδὸν
πᾶντες, ἔμενον ἐν τῇ χώρᾳ, τὸν κλύδωνα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ
ΤΟΜΕΑ ΟΦΑΙΩΝ ΚΛΙΝΙΚΗ ΠΛΟΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ.
ΔΙΘΗΝΗΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΡΕΙΟΥ

ἵσως πρὸς ὥραν, ἐς φυξίμες τόπους, ἐς ὄ-
λας καὶ ὅρη καὶ ὑπερποτάμια μέρη ἀνα-
γωρῶντες, διεκφεύγοντες· ή λόσσα γὰρ τῶν
ἐσβαλόντων ἔχθρων, κατὰ τῶν κρατέν-
των ἐξεκενθότο καὶ ἐξεχύνετο, ἀλλ' ἢ κατὰ
τῶν κρατεμένων, ὃν οἱ νέοι κρατῦντες,
ἐπιδεεῖς ἐτύγχανον. Ήσαν δὲν οἱ διδύμοι
Θεαταὶ τῶν γινομένων, καὶ τι καὶ ὡκ ἀνε-
πηρέασοι, ἀγομένης καὶ φερομένης τῆς
χώρας ὑπὸ τῶν ἀρεοφρόνων ἐπηλύδων, ἀλ-
λὰ διεκρίνοντο πάντας καὶ τοῖς πρόην κρα-
τεῖσι ὑπὸ τῶν νέων κρατέντων ἢ συνεμίσ-
γοντο, σχολῇ γε καὶ ὡς πολέμιοι ὑπὸ αὐ-
τῶν ἐγνωρίζοντο. Ως ὑπίκοοι δὲν ὑπὸ αὐ-
τῶν θεωρέμενοι καὶ δημητρόφρονες καὶ
πανόφρονες μόνον ὅντες, ηπιώτερον ἐπραγ-
ματεύοντο. Οὐδὲ τὰς διννὰς στάντη ἀγοίας
καὶ πάσης παντάσι πολιτικῆς ἐξερῆσθαι
οἴητέον, σχολῇ γε καὶ ἐς τὰς διμοίας σφίσι-
φιλίας. *Ei δὲ παρὰ τοῖς ἰσορικοῖς δητῶς*
ἀδεῖς λόγος διδύμων, ἢ θαυμασὸν ὃδὲ ἔ-
νον· καὶ γὰρ καὶ πρότερον καὶ μετέπειτα,
ἀκμὴν καὶ μέχρι τῶνδε τῶν φιλοσοφιῶν.

λεγομένων χρόνων, ὅρᾳ μεν τὰς ὀπλοφόρως μᾶλλον ἢ τὰς ἀροτροφόρως καὶ καλανροποφόρως ὑπὸ τῶν ἰσορικῶν λόγων ἀξιώμένως. **Κειμάνων**, **ὔζων**, **καγγάρων**, **μοαγγύδων**, **χαιζάρων**, **ἀβάρων**, **ὔννων**, **γύτθων**, **δακῶν**, **γετῶν**, **σκυδῶν** καὶ τῶν λοιπῶν βαρβάρων, τῶν φοινομανάντων ἀπανταχῇ, καὶ ὅδὲ σπιδαμῆν, δέτως εἰπεῖν, τῇ δαπέδῳ ἀμίαντον ἀνδρωπίνοις αἴμασιν ἐσάντων, πολὺς πιράτοις πολλοῖς λόγος, δεμένων δὲ καὶ τῶν πρὸ αὐτῶν, ἐπιχωρίων, τῶν εἰρηνικῶν κωμητῶν, τῶν τῷ ὄντι λόγῳ ἀξίων, τῶν ἡμετέρων τροφέων, ὅδεις λόγος, δτὶ μὴ πάρεργον· ἥσαν γὰρ καὶ ἐπὶ δακῶν καὶ γετῶν καὶ σκυδῶν τῶν ἐπηλύδων, καὶ ἐγχώριοι ἐγγενέες κάτοικοι, καὶ ὅδὲ, ἀναχωράντων τῶν ἐπηλύδων, ἔρημα ἀνδρώπων μένειν ἥγητέον τὰ μέρη, ὃσπερ καὶ μετὰ ταῦτα ἐπὶ γύτθων, ἐπὶ ὔννων, ἐπὶ ἀβάρων, ἐπὶ βαργάρων, ἐπὶ καγγάρων καὶ τοις ἐγγενέες κάτοικοι οἱ διεμῦνοι. ἐτύγχανον. Άλλὰ Τίνες δέ τοι οἱ αὐτόχθονες κάκιτοικοι; Ήμῖν δοκεῖ σλαβικὰ ἐνηνή τέτες

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ

εἶναι, καὶ τότων ἵσως αἱ ἐν τοῖς συγγράμμασι τῷ Πτολεμαίῳ μόνον σωζόμεναι πόλεις τῆς Ρεμενίας, ὑπῆρχον κτίσματα· καὶ οἱ μοαγγυόροι Παιονίαν κατασρεψάμενοι, ἃκ ἔρημον κατέκησαν τὴν χώραν, ἀλλὰ συγκάτοικοι σλάβοις, κατοίκοις πλείοσι σφῶν θσιν, ἐγένοντο, ὥσπερ καὶ νῦν ἔτι. ἀλλὰ τὸ μοαγγυόρος πολὺ ἐν ἱζορίᾳ, καὶ τὸ σλάβος μόλις ἀκύβεται, καὶ μηδὲ εἶναι σλάβος ἐν Μοαγγυορίᾳ τινὲς ἔτι οἴονται. Ορᾶς, φίλε, δόσον καὶ οἱ ἱζορικοὶ χυδαιίζεσι, ξίφεσι καὶ τόξοις καὶ δόρασι υηπιοφρόνως ἐπτοημένοι, οὓς φιλοσοφεῖν ἔδει, ὀλίγον γε.

Τῶν μὲν θνῶν δυσμογύρων, μοῖρα μὲν, μεδὲ ἡς καὶ δ Οὐλφίλας, ἐν Θράκῃ ὑπὸ βασιλέα ζαυτῆς κατέμεινε· μοῖρα δέ τις ἑτέρα, δολοπραξίαις καὶ πραξικοτίαις παλαμναίων καὶ ἄλιτρῶν καὶ ἐπαράτων λειτουργῶν προτραπεῖσα, τὰ ἀναμεταξὺ Ιερού καὶ τῶν παραλίων τῷ ἀδριατικῷ κόλπῳ μέχρις Εὔλαδος λεηλατήσασα, ἐς Ιταλίαν ἐπέρασε, διὰ τῶν ὑπερκειμένων τόπων τῷ Τριεῖ, καὶ ταῦτην μέχρι τῷ σικελικῷ ποοδῷ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΧΑΡΤΗΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΒΟΥΛΗΝΑΣ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ